

A Szlovákiai Magyar Írók Társasága

TÁJÉKOZTATÓJA

Megvalósult és tervezett rendezvények. Képek az Író Társaság életéből.

Összeállította: Nagy Erika
Képek: Nagy Erika

t
e
l
k
é
l
e
m

A Text-túra és a XX. Fiatal Írók Tábora

A Szlovákiai Magyar Írók Társasága által szervezett, több mint egy évtizede folyó tehetség-gondozó programok révén mára már bebizonyosodott, hogy a szárnypróbálgató írók szakmai fejlődését jelentős mértékben segíti a rendszeres műhelymunka. A Text-túra – a folyamatos internetes kapcsolattartás mellett – ezen munka folyamatos végzésének biztosít teret. Az idei Text-túra augusztus 6-tól 8-ig zajlott Várhosszúréten, Hizsnyai Zoltán, Szászi Zoltán és Z. Németh István mentorok vezetésével.

Husadik alkalommal – és már másodszer Várhosszúréten – szervezte meg a Szlovákiai Magyar Írók társasága a Fiatal Írók Táborát. A Jozefína Panzió tökéletes helyszínnek bizonyult a műhelymunkára, a hűvös, zárt pajta pedig az előadásokra. Mint általában, idén sem volt hiány új arcokból. A tábor közvetlenül a Text-túra végeztével, augusztus 8-án nyitotta meg a kapuit az érdeklődők előtt, az estét ismerkedéssel, beszélgetéssel töltötték el a táborlakók.

Másnap délelőtt műhelymunka folyt Hizsnyai Zoltán és Z. Németh István vezetésével. Délután a drámairodalomé volt a főszerep, különös tekintettel a szlovákiai magyar színpadi

művekre. A Soóky László költő, drámaíró, Hizsnyan Géza színikritikus, Varga Emese és Forgács Miklós dramaturgok részvételével zajló beszélgetést Hizsnyai Zoltán vezette. Az érdekesítő eszmecsere után az érdeklődők megnézhatték Soóky László monodrámáját, az *Egy disznótor pontos leírását*, a dunamocsi származású Lajos András, a Miskolci Nemzeti Színház színművésze előadásában és rendezésében. Az esemény 1970. január 17-én, szombaton játszódik Búcsón, amikor is disznótorra készülődik a család. Ezen eseménybe ágyazva mesél a szerző a csehszlovákiai magyarság szovjet megszállást követő mindennapjairól. Majd a besúgás természetéről, a szabadságra való képtelenség jelenségéről, mindezt könnyed derűvel.

Péntek délelőtt Barak Lászlóval beszélgetett Vida Gergely a Kalligram Kiadó gondozásában tavaly megjelent *Én nem menni lakni külföld* című verseskötényéről. Ritka pillanatot élhettek meg a jelenlévők, Barak László ugyanis többször is felolvasott a kötetéből. Délután az olvasási tendenciákról érdekes előadás résztvevői lehettek a táborozók, Plonicky Tamás előadásában. Az előadó maga is a fiatal, tehetséges írók táborát erősíti, és doktoranduszként behatóan foglalkozik a témával, főleg a szlovákiai magyar diákok körében.

A **Pegasus Alkotópályázat** ünnepélyes kiértékelésével és a díjak átadásával folytatódott a délután. A zsűri tagjai Németh Zoltán, N. Tóth Anikó és Mizser Attila voltak. A líra kategóriában Németh Zoltán úgy ítélte meg, hogy a „küldött anyagból két pályázó emelkedett ki, amit ők művelnek, az már igazi költé-

szet.” A prózáról pedig úgy vélekedett, hogy „Itt sokkal kiegyenlítettebb volt a színvonal a pályázatok egészét tekintve is.” Mizser Attila úgy tapasztalta, hogy „Minden évben nehéz döntést hozni. Ez sem volt könnyebb. Sőt. Én személy szerint már többször ugyanazokkal a problémákkal találkozom. Sablonos, közhelyes szituációk, életszerűtlen helyzetek és manírok.” N. Tóth Anikó szerint „Egy szöveg akkor húz be, ha egyedi világot teremt, nem fáraszt le a harmadik verssorban vagy a második bekezdésben, ha meglepő képekkel, nyelvi megoldásokkal végig izgalomban tart. Ez maradéktalanul egyetlen vers vagy novella esetében sem következett be.”

Ebben az évben a zsűri úgy döntött, hogy nincsenek első helyezettek egyik kategóriában sem. A verskategóriában második helyezést ért el Jung István, akinek pályamunkája Mizser Attila szerint a „tárgyas líra hagyományát, közelebről Simon Márton Polaroidok és Németh Zoltán Kunstkamera című kötetét idézi.” Mellár Dávid „hosszúversében van nyelvi erő, ami meglepetéseket is okozott” N. Tóth Anikónak, így a pályamunkát harmadik helyre emelte a zsűri. A próza kategóriában második lett Plonicky Tamás, akinek prózája Németh Zoltán szerint „már igazi irodalom, kiérlelt nyelv, beszippant a szöveg, és egy obszcén-pszichotikus világba kerülve kerülnek új megvilágításba a hétköznapi kapcsolatok, viszonyok.” Harmadik lett Tóth Viktória, akinek írását Mizser Attila többek között ezekkel a szavakkal értékelte: „A pályázó eredeti és termékeny prózanyelvet alakított ki, amely egyszerre kétféle tradícióba is illeszkedik. Egyrészt a téma választás révén a női irodalmi hagyományt szólaltatja meg; a szövegek én-elbeszélője a női identitás dilemmáit, a női test egyediségének kérdését, valamint a másikhoz való viszony komplexitását viszi színre.”

Mint minden évben, most is kiosztották a védnöki különdíjakat. A líra kategória védnöke Tózsér Árpád volt, és két pályamű ragadta meg a figyelmét. „Ebben az ’ember utáni létezésben” mint témában érdekes módon annyira találkozik a két pályázó, hogy munkáikat akár egy és ugyanazon személy is írhatta volna.” Tózsér azonban úgy érezte, hogy az egyébként meglehetősen divatos verstárgynak az egyik szerző inkább csak a közhelyeit (néha bántó modorosságait) mondja föl, „ötlettel”, míg a másíknak „sikerült a történeteket és tüneteket egységes látomásba, provokáló narrációba fogni.” A védnöki különdíjas így ebben az évben Mellár Dávid lett. Jung István volt az a másik pályázó, akit Tózsér Árpád kiemelt értékelésében. A próza kategóriában Grendel Lajos adott át védnöki különdíjat. „Két novellát emelnék ki a mezőnyből: az egyik az Amigdala, a másik Turk Tugennov novellája. Mindkettő az átlagon felüli, szóval, mindkettő igen jó. Holott kétféle írói módszerrel és technikával íródtak. Az egyik, az Amigdala tulajdonképpen belső monológ, kicsit emlékeztet a fiataloknak a 70-es évek első felében írt kísérleteire. A Turk Tugannov novella pedig egy kicsit emlékeztet a korai Mészöly Miklós-novellákra. Szóval körte és az alma? Egy biztos: mindkettő gyümölcs. Most

éppen az almára van gusztusom, de lehet, hogy egy hét múlva a körtére lesz. Szóval, nehéz a választás. Ma inkább az Amigdalát részesítem előnyben, mert az Amigdala környörtele-
nebb és nyelviileg egy fokkal komplexebb. Az én jelöltem az Amigdala, bár csak egy karc-
pással.” S hogy kit rejt az Amigdala jelige? Plonicky Tamást, aki a zsűri szerint is dobogós
lett. A Turk Tugenov jeligés pályázat beküldője pedig Forgács Péter.

A beérkező pályázatok száma minden évben változó. Idén is kevesebben éreztek kész-
tetést a megmérettetésre, s ezt N. Tóth Anikó meg is jegyezte az értékelésében: „A mennyi-
séget látva csalódnom kellett, hiszen jóval kevesebb pályamű érkezett: a tavalyi 9 verses jeli-
géhez képest 6, a 2017-es prózai 19 jeligéhez képest pedig mindössze 9 vállalkozó szelle-
mű tollforgató jelentkezett.”

A tábor utolsó előtti napján Hizsnjai Zoltán mutatta be a jelenlévőknek az új www.opus-folyoirat.sk weboldalt, ismertette az Opus folyóirat ezen új, internetes felületével kapcsola-
tos további terveit is. Délután a táborlakók betléri kiruccanást tettek az Andrásnyak egykori
vadász kastélyába, és megtekintették a gazdag kiállítását.

A tábor vasárnap fejeződött be, s a jelenlévő fiatalok mindegyike elégedetten emelte ki,
hogy rengeteg tapasztalattal gazdagodott, és hogy jövőre is eljön.

Nagy Erika

PÁLYÁZAT

Arany Opus Díj 2018

A Szlovákiai Magyar Írók Társasága Arany Opus Díj címmel szépirodalmi pályázatot hirdet
szlovákiai magyar (állandó szlovákiai lakhellyel rendelkező) szerzők számára.

A pályázatra benyújtható minden olyan magyar nyelven írt széppróza vagy vers (max. 15
flek), amely nyomtatásban még nem jelent meg, s amelynek közlési jogával a szerző ren-
delkezik.

Egy szerző csak egy művel vehet részt a pályázaton. Tematikai megkötés nincs.

A pályamunkát postai küldeményként, minden oldalán jeligével ellátva, négy nyomtatott
példányban, valamint digitális formában is kérjük benyújtani.

A pályaműhöz külön, zárt borítékban csatolandó szerzőjének neve, e-mail címe, telefon-
száma és lakcíme. Ezen a borítékon legyen feltüntetve a pályázó jeligéje is. A külső borítékra
pedig kérjük ráírni: Arany Opus Díj.

Levélcím: Szlovákiai Magyar Írók Társasága, Palác Duna Palota, Galantská cesta 658/2F,
929 01 Dunajská Streda, E-mail: szmit@szmit.sk

A pályázatok beérkezési határideje: **2018. október 10.**

Pályadíj mindkét kategóriában: 300 euró, valamint Mayer Éva grafikusművész alkotásai.

A pályázatra benyújtott szépirodalmi alkotásokat neves irodalmárokból álló zsűri bírálja
el. A zsűri tagjai: Grendel Lajos Kossuth-díjas író, Tözsér Árpád Kossuth-díjas költő és Csanda
Gábor irodalomkritikus, szerkesztő.

A díjnyertes mű első felhasználási joga a Szlovákiai Magyar Írók Társaságát illeti meg, és
az Opusban jelenik meg a díjátadást követően a 2019/1-es számban.

Az ünnepélyes díjátadásra 2018. november 24-én kerül sor Párkányban, a XIII. Őszi
Írófesztivál keretében megrendezett műsoros esten, ahol a nyertes pályamű egy neves szín-
művész tolmácsolásában hangzik el.

A nem díjazott szövegeket a pályázat kiírója nem őrzi meg és nem küldi vissza.